

[Thisted Knudsen.]

for at finde frem til en løsning, der er mere beskatningsmæssigt rationel og måske også mindre byrdefuld for skovene end den nuværende ordning.

H. C. Toft: Den højtærede finansministers udtalelse var efter min opfattelse ikke særlig klar, og jeg vil derfor gerne have bekræftet af den højtærede finansminister, at der ikke kan herske tvivl om, det tilsagn, som den højtærede landbrugsminister gav under behandlingen af landbrugslovene, gående ud på at landbruget skulle fritages for statsgrundskatterne og for grundstigningsskyld også for skatteåret 1964-65.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg kan glæde det ærede medlem hr. H. C. Toft med, at det hersker der ikke tvivl om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om afgift af forlystelser.

(Lovforslaget (nr. 133) findes i tillæg A. sp. 1629, fremsættelsen i tidenden sp. 4624).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kolbjørn: Loven om afgift af forlystelser har i den sidste halve snes år været underkastet en række ændringer. Afgiftssatserne er blevet revideret enten som led i finanspolitiske foranstaltninger eller under hensyn til biografbranchens konjunkturer. Også provenuets fordeling mellem stat og kommuner er blevet revideret.

I de særligt interesserede kredse er for-

lystelsesskatten på biografforestillinger under livlig debat. Biografbesøget har jo i en række år været stærkt nedadgående. I hovedstaden er antallet af solgte billetter set i forhold til kulminationen lige efter krigen faldet til det halve. Forklaringen herpå søges først og fremmest i fjernsynets stærke udbredelse, og det fremhæves, at dette jo viser film uden forlystelsesaft. Det rejser unægtelig et problem, som har flere sider. Dette problem er imidlertid under behandling i et af ministeriet nedsat udvalg med repræsentanter for såvel filmsbranchen som myndighederne, og det vil derfor være rimeligt at udsætte en nærmere drøftelse heraf, til udvalgets betænkning foreligger.

Det lovforslag, vi i dag skal behandle, hviler på en indstilling fra det pågældende udvalg og går som bekendt ud på, at man uden at afvente en samlet behandling af film- og biograflovgivningen udvider den støtte, som for tiden ydes til den danske filmsproduktion. Den ydes jo i dag først og fremmest i den form, at der tildeles indehaveren af producentrettighederne til en dansk film 25 pct. af den pligtige forlystelsesaft for filmens offentlige forevisninger, for danske farvefilm 40 pct. Denne støtte foreslås nu udvidet til også at gælde film, der optages i samarbejde mellem danske og udenlandske filmsproducenter. De nærmere regler tænkes fastsat af ministeren for kulturelle anliggender.

I betragtning af, at en sådan samproduktion vil kunne muliggøre en mere omfattende optagelse også af kostbare film, og at forslaget muliggør realiseringen af rekommandationen fra Nordisk Råd og Nordisk Kulturkommission, kan mit parti gå ind for tanken. Det vil sikkert ikke være hensigtsmæssigt at fastsætte detaljerede regler i loven, men vi har med interesse læst den højtærede ministers understregning af, at i Norge, hvor der er gennemført en lovgivning om støtte af denne art til samproducerede film, har kirke- og undervisningsdepartementet i en bekendtgørelse af 2. juni 1958 bl. a. gjort det til en betingelse for støtte, at den norske del af produktionen skal forestås af en ansvarlig norsk producent, at den norske indsats af arbejde og kapital normalt bør være af samme størrelse

[Kolbjørn.]

som i sædvanlige rent norske produktioner, og at der i øvrigt er et rimeligt forhold mellem samproducenternes indflydelse på produktionen, deres arbejdsindsats såvel kunstnerisk som teknisk, deres kapitalindsats og mellem kapitalindsats og andel af indtægterne.

Med disse bemærkninger kan jeg på socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Holger Hansen: På mit partis vegne kan jeg udtale, at vi ser med velvilje på det foreliggende lovforslag. Det er et enkelt lovforslag, som vil medføre, at den støtte, der gennem den bestående lovgivning ydes til dansk filmsproduktion, også kan ydes til film, der er skabt ved samarbejde mellem danske og udenlandske producenter.

Der henvises i bemærkningerne til en rekommandation fra Nordisk Råd. Jeg har lagt mærke til, at det, Nordisk Råd anbefaler, er en fælles filmsproduktion med statsstøtte. Læser man denne rekommandation, får man indtryk af, at der er tale om en fælles nordisk filmsproduktion. I lovforslaget derimod bruges ordet „udenlandsk“. Der er altså ikke bare tale om, at denne støtte skal ydes til et samarbejde på nordisk basis, men til ethvert samarbejde, om ellers betingelserne er opfyldt, uanset hvilken nationalitet en eventuel filmsproducent eller -selskab måtte have. Begrundelsen for denne affattelse af lovforslaget kan vi forhåbentlig høre nærmere om i det udvalg, der vel bliver nedsat, idet den affattelse, jeg just sagde nogle ord om, går adskilligt videre end teksten i den ommeldte rekommandation fra Nordisk Råd. Der er flere ting, jeg mener vi bør drøfte i udvalget; bl. a. vil jeg pege på de retningslinjer, efter hvilke en sådan samproduktion skulle kunne opnå de lempelser, der gives danske producenter. Der henvises i bemærkningerne til de norske regler, men det siges, at det næppe bør være en betingelse for godkendelse, at filmens talesprog er dansk.

Det er muligt; men det kræver dog vist en grundig overvejelse, særlig fordi der, som jeg nævnte, ikke bare er tale om nordisk samproduktion, men om samproduktion med filmsproducenter af enhver nationalitet.

Med disse ord vil jeg anbefale lovforslagets videre behandling.

Hanne Budtz: Også det konservative folkeparti ser med velvilje på dette lovforslag om en ændring i loven om afgift af forlystelser. Det er ikke alene en afgiftsmæssig lettelse, det drejer sig om; ændringen er også udtryk for, at det vil være muligt at fremme et samarbejde, en samproduktion med andre lande. Jeg ser gerne, at ligestillingen, som det fremgår af teksten, omfatter også andre lande end de nordiske med den deraf følgende mulighed for kunstnerisk udveksling; netop det kunstneriske samarbejdes fordele, der kan være foruden de økonomiske, ser jeg meget gerne fremmet.

For øvrigt synes jeg, at de betragtninger, den højtærede minister gør gældende i bemærkningerne til lovforslaget, om samarbejde mellem dansk og udenlandsk kapital, er meget interessante. De er i hvert fald for mig ganske nye på dette område, for jeg erindrer vore drøftelser her i tinget på et andet af filmens områder, nemlig i forbindelse med selve biografbevillingssystemet. Den højtærede ministers kollega, den højtærede justitsminister, anførte i hvert fald i sin tid som et argument imod ophævelse af bevillingssystemet, at det ville medføre fremmed kapitalers indflydelse på et område, det kulturelle område, hvor det ville være uheldigt, et synspunkt jeg aldrig har været enig i. Nu kan måske det nye syn på fremmed kapital i det hele taget føre til et friskere syn på hele filmsområdet.

Jeg er ganske enig i, at vi underkaster denne tilsyneladende lille ændring en nøjere overvejelse i et udvalg, ikke mindst under hensyn til de betragtninger, jeg allerede har gjort gældende, men vi ser som sagt positivt på lovforslaget.

Aage Fogh: På mit partis vegne vil jeg anbefale det foreliggende lovforslag. Jeg går ud fra, at det kommer i udvalg, og dér vil jeg gerne have lidt nærmere oplysninger om, efter hvilke retningslinjer ministeren for kulturelle anliggender vil administrere loven.

Erik A. Jensen: Jeg skal i anledning af, at det ærede medlem hr. Morten Lange ikke er i stand til at være til stede i øjeblikket, gøre opmærksom på i hans sted og på mit partis vegne, at vi kan tilslutte os det foreliggende lovforslag om ligestilling mellem filmsproducenter, hvad enten de er danske eller udenlandske. Jeg understreger, at vi navnlig med glæde hilser ændringen, for så vidt der er tale om de nordiske lande.

Grøndahl: Bemærkningerne til lovforslaget er usædvanlig fyldige og udtømmende, og da der er enighed hos alle de interesserede parter om gennemførelsen af lovforslaget, har vi på nuværende tidspunkt ingen indvendinger at gøre. Vi afventer resultatet af udvalgsbehandlingen. Kan den højtærede finansminister oplyse noget om de eventuelle økonomiske konsekvenser for statskassen?

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg takker de ærede ordførere for tilslutningen til dette lille lovforslag, der jo må betragtes som en slags forløber for en måske lidt mere dybtgående revision af lovgivningen om forlystelsesaftifter.

Jeg finder det ligesom flere af ordførerne meget rimeligt, at visse ting nærmere drøftes under udvalgsarbejdet, så meget mere som man nok kan sige, at vel hører dette lovforslag formelt under finansministeriet, men reelt er det nok så meget ministeren for kulturelle anliggender, der skal have med sagen at høre.

Det ærede medlem hr. Grøndahl spurgte mig, hvilke konsekvenser gennemførelsen af lovforslaget ville få for statskassen. Jeg må sige, at jeg ikke sådan på kroner og øre kan angive det, men det vil i alt fald blive temmelig begrænsede konsekvenser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Kolbjørn: Da der er fremsat ønske om udvalgsbehandling, foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om afgift af arv og gave.

(Lovforslaget (nr. 134) findes i tillæg A. sp. 1633, fremsættelsen i tidenden sp. 4625).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ib Thyregod: Det foreliggende forslag til lov om ændring i lov om afgift af arv og gave vedrører spørgsmålet om ændring af arve- og gaveafgifter i relation til de forhandlinger, vi har haft i arvelovsudvalget, og de ændringer i arvelovgivning, der er foreslået.

Det er næppe nødvendigt for mig her at gennemgå de bestemmelser, som her foreslås ændret i arveafgiftsloven, men jeg skal nævne et par af de ting, som har betydning for den fremtidige arvelovgivning.

Der er for det første spørgsmålet vedrørende de såkaldte mellemdøde børn, altså de tilfælde, hvor en person er død, efter at den ene af forældrene er afgået ved døden, medens den anden af forældrene stadig lever, og hvor skifte først finder sted ved den længstlevende af forældrenes død. I dette tilfælde har det i hvert fald efter den hidtidige arvelovgivning været sådan, at arven ansås for faldet allerede ved førstafdødes død, men dette ændres, hvis arvelovsforslaget gennemføres, således som det er fremsat. Det vil medføre, at svigerbarnet, det mellemdøde barns ægtefælle, vil komme op i en meget høj arveafgiftsklasse, hvis der ikke gennemføres en ændring her. Det er bl. a. en sådan ændring, som nu foreslås gennemført.

Der er et andet forhold, som har relation til arvelovsforslaget. Det er spørgsmålet om, hvordan det går, hvis der er ægtefæller, som ikke efterlader sig børn eller andre livsarvinger. Her har det hidtil været sådan, at man kunne hensidde i